

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Domitii Plati Societatis Iesv Theologi, De Domini
Nostri Iesv Christi Passione**

Piatti, Domizio

Coloniae Agrippinae, 1610

De tertio conflictu, inter honorem & contumelia[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49474](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49474)

Serm. 6. de
pass.

Ex altera verò parte, superior pars, & deliberata voluntas Christi, mortem subire volebat. Ex quo ingens lucta & certamen adeò crudele & atrox exortum est, vt ex parte Christi visa fuerint horrenda timoris, horroris, & sanguinei sudoris signa: ex parte verò creaturarum, tam variæ & insolitæ commotiones, vt viderentur omnes, S. Leone papa affirmante, velle deficere, cum illum à quo conditæ erant, e-mori conspicerent: ait namque. *Debat hoc testimonium suo mundus Authori, vt in casu conditoris sui vellent vniuersa finire.*

*DE TERTIO CONFLICTU
animæ Christi inter honorem
& contumeliam.*

MAGNVS & terribilis fuit hic conflictus honoris, imò cæteris omnibus, quos Christus Saluator noster in imaginatione sustinuit, maior & atrocior. Dico in imaginatione: quia omnes isti conflictus quos hactenus declarauimus, fuerunt imaginarij, & certamen quoddam, vt ita loquar, imaginarium, quos sibi Dominus ante Passionem repræsentare voluit, vt hac ratione plurima & atrocissima pro nobis pateretur.

CONSIDERA ergo, Dominum sibi repræsentari voluisse omnes rationes, quæ
in

in Passionis opere honori suo, tam quatenus Deus, tam quatenus homo erat, opponi possent. Vbi aduerte honoris affectum adeò esse connaturalem & ingeneratum animis hominum, vt pluriseum estimant quàm propriam vitam: vnde videmus, eos qui de vita amittenda periclitantur, in tanta iactura, nihilominus de conseruatione honoris admodum sollicitos esse, & procurare vt ipsa etiam mors, si violenta morte è medio tollendi sint, quoad fieri potest, sit quam maximè honorata.

Expende igitur, quam atrox fuerit hic congressus honoris in Christo, qui erat verus totius honoris & gloriæ Dominus: adeò vt Apostolus de Iudæis dixerit. *Si cognouissent, nūquam Dominum gloria crucifixissent*: id est, vt D. Thomas exponit, si cognouissent Christum esse honoris & gloriæ Dominum, illamque omnibus dispertiri: nunquam illum in crucem sustulissent. Quare quanto affectus honoris in Christo erat iustior, tantò magis conueniebat illū ab eo æstimari, tantoque iustiùs in illo idè affectus pro conseruatione honoris & reputationis suæ, decertabat.

Itaque primò præsentauit se illi maxima contumelia quam subiturus erat, mortem oppetendo, nõ vulgarem, sed summam cum ignominia coniunctam, qualis erat

Pluris estimatur ab hominibus honor quàm vita.

Christus est verus honoris & gloriæ Dominus. 1. Cor. 2. S. Chrysost. & S. Thom. in eum locum.

Maximus fuit in Christo cõflictus ex parte honoris.

Cru-

Crucis: obtulerunt se quoque illi omnes simul iniuriæ, infamiæ, & vituperia quæ toleraturus erat. Quæ cum secū tractaret, conuenerunt omnia diuina eius attributa, demonstrantia talem mortem esse ipsis summè contrariam & repugnantem: eò quòd, propter vnionem hypostaticam humanitatis cum verbo diuino, illa inhonorata & contumelijs affecta, ipsa quoque per communicationem Idiomatum ipsè iniurijs & contumelijs obnoxia fierent. Adeò vt (si more nostro loquamur) exclaimare potuerit æternitas & dicere. Ergòne affirmari poterit, *DEVM* æternum à morte fuisse absorptum? & illum qui principium non habuit, nec finem habiturus est, morti in prædam celsisse? & veram esse hanc propositionem, *DEVS mortuum est.*

Impassibilitas similiter: Ergòne fieri poterit, vt Deus impassibilis, atque omnis vel minimæ læsionis expers, propter hominem, vilissimam creaturam, se acerbissimis supplicijs atq; tormentis, omniq; passionum generi subijciat?

Sapientia: Ergòne *DEVS*, summa sapientia, qui lucem inhabitat scientiæ inaccessibleis, ab hominibus stultitia reputabitur?

Omnipotentia: Ergòne Deus ille exercituum,

cituum, DEVS omnipotens & metuendus, qui tam multa miranda supra naturæ vim atque ordinem edidit: eò vsque se demittet, & semetipso adeò se spoliabit, vt quasi infirmus & debilis effectus, tormentis non resistat, & mortis præda efficiatur?

Veritas. Ergòne Deus summæ veritatis, mendacium & falsitas existimabitur?

Maestas. Ergòne DEVS infinitæ maiestatis & gloriæ summum crucis vituperiũ sustinebit?

Fælicitas: Ergòne summa DEI fælicitas, summa cum mortis miseria sociabitur. Similiter omnia alia diuina attributa potuerunt exclamare.

In hoc conflictu obrulerunt se quoque imaginationi eius, omnia mala, quæ propter hominũ malitiam, ex Passione ipsius secutura erant, quorum primum & summum erat mors ipsius; Iudæ perditio; fuga & dispersio Apostolorũ; populi antiquissimi & nobilissimi exterminium, eiusdẽq; scandalum & obstinatio: hæreses, inter fideles disseminandæ; difficultas credendi, hominem in Crucem sublatum, DEVM esse; innumerabilium hæreticorum, idololatrarum, gentilium, atque animarum eam ob causam damnandarum repro-

reprobatio; aliaque mala grauiſſima quæ ſe ipſi offerebant, tanquam nulla ratione permittenda, eò quod ad contumeliam ipſius quodammodò pertinerent: & ex conſequenti vrgebant, non tolerandam eſſe mortem illam, ex qua ſequi videbantur, ſi alia ſuauiori via poſſet remedium adhiberi.

Quæti Chri-
ſtus fecerit
honorem
ſuum.

Isai. 42.

Coloſſ. 2.

Repræſentauit ſe quoque illi, æſtimatio ingens, qua maximi reputabat hunc honoris affectum: præſertim cum de illo in Iſaiâ ſcriptum eſſet: *Gloriam meã alteri non dabo.* idque eò magis, quo clariùs peruidebat infinita merita ſua, quandoquidem vti S. Paulus ait: *in ipſo inhabitabat plenitudo diuinitatis corporaliter:* quod tanto maiori honore atque æſtimatione illum dignum conſtituebat.

Huic honoris congreſſui, amor ſe oppoſuit atque præualuit: demonſtrando primo, verum quidem eſſe, quod diuina attributa in paſſione eccliplin ſeu imminutionem quandam ſenſura eſſent, quandoque in multorum animis magnam id pariturum eſſet admirationem, quoniam Iudæi ſcandalum inde ſumpturi: Gentiles verò ſtultitiam reputaturi eſſent: nihilominùs omnia maiori cum honore & gloria ipſorum eſſe conficienda, modò amor triumpharet, quemadmodum verè in Paſſione triũphauit.

phavit: quoniam amore triumphante,
 DEVS quoq; & ipsa simul triumpharent:
 cum DEVS sit totus amor, & ipse amor.

Deus charitas est.

i. Ioan 4.

secundo: si in hoc DEI Patris voluntas
 perficeretur, necessariò omnia redundatura
 esse ad maiorem honorem & gloriam
 DEI, & ex consequenti ad gloriam Christi
 diuinorumque ipsius attributorum.

II.

Tertio: Ea quæ dici possent, nimirum,
 quod DEVS, vt vitam homini creaturæ suæ
 conferret, mortuus esset: quodq; infirmi-
 tatem assumpsisset, humanisque miserijs se
 vestiuisset, vt homines ab illis liberaret,
 gratiaq; & gloria vestiret: omnia inquam
 hæc cessura esse ad maiorem DEI honorẽ
 & gloriam, diuinorumque attributorum
 ipsius, ideoq; non conuenire vt propter
 aliquid horum à Passione se subtrahat:
 maximè cum gloria Resurrectionis om-
 nem mortis iniuriam sepultura esset: vti
 Petrus Chrysologus ait. *Resurrectionis glo-*
ria sepeliuit morientis iniuriam.

III.

Serm 75.

CONSIDERA modò, quam atrociter
 duo affectus ad eò violenti & efficaces, v-
 nus honoris, alter amoris, in Christo inter
 se conflixerint: quia pars inferior nolebat
 tot contumelias pati: at spiritus & volun-
 tas rationalis, ab amore gubernata, consi-
 derans, hanc esse Patris voluntatem, vt per
 mor-

Quantam
 in Christo
 agoniam
 effecerit hic
 conflictus.

○

mortem ignominiosissimam, multò magis exaltaretur, honoraretur, & glorificaretur, omninò pati decreuerat: Ex eo autem conflictu exortus est, timor, horror, tædium, & agonia tam grandis, vt redundans in corpus, intus & foris sanguinem mirum in modum commoueret, vt Euangelista testatur, inquit. *Et factus in agonia, prolixius orabat.* Idem fortè significare voluit S. Ioannes his verbis. *Nunc anima mea turbata est; & quid dicam? Pater saluifica me ex hac hora: sed propterea veni in hanc horam. Pater clarifica nomen tuum.* Quæ verba ex se quidem valdè difficilia sunt, at ijs, quæ diximus, suppositis, supra modum clara & aperta redduntur. Perinde enim est ac si dixisset. *Nunc anima mea turbata est:* id est: anima mea ex ingenti conflictu & agonia modò conturbata est. *Et quid dicam? Pater saluifica me ex hac hora.*

Luc. 22.

Ioan. 12.

Naturalis voluntas te Pater rogat, vt me ab hac hora id est à doloribus, tormētis, & contumelijs quæ perlaturus sum, liberet: at voluntas deliberata & rationalis motu respondet: *Sed propterea veni in hanc horam:* idcirco ad hanc horam accessi, vt paterer istos cruciatus, ad tuam, Pater, gloriam illustrandam, & hominum salutem.

co
Pater, fac vt patiar, & passione mea saluifica me
Pater clarifica nomen tuum

ctissimum nomen tuum glorificent.

Hi fuerunt atroces congressus & certamina, quæ nostri amore, maxima cum afflictione & fastidio, sanctissima Christi anima sustinuit, ex parte omnium rerum creaturarum, & sensum suorum internorum & externorum: inter voluntatem inferiorem & superiorem; inter carnem & spiritum: inter honorem & contumeliam, significata in verbo *Agonia*, si intelligamus illud iuxta græcum vocabulum à quo derivatur, uti initio capitis huius ostendimus: nam si quoque, præter authores ibi adductos, accipiant illud Dionysius & Ludolphus Cartuliani, quorum posterior confirmat hoc ipsum autoritate Sancti Gregorij Papæ, qui de agonia Christi loquens, usus quoque est verbo certaminis seu conflictus imaginarij & mentalis. *Appropinquante etiam morte, inquit, nostra mentis in se certamen expressit.*

quia Christo intra se decertante totus mundus in ipso contendebat.

(••)

O

DE

Troct. de
pass. art. 6.
De vita
Christi.
cap. 59.

24. Moral.